Тъга.

На село

Вънъ *задуха, вътре вѣчни мухи,
гдѣто стѣнитѣ-стрѣхи;
по полици и въвъ кѫтя
паяжина вредѣ.

~~Изба, опадено~~ дръвче,
Хлѣбъ хоравъ, вода сухъ хлѣбъ и вода,
Баба кашля, дѣте хленче —
И отвредъ бѣда!

Отвѣкъ дойдѣ си изтъвачи се,
~~Босъ~~ голъ и сиръ умира...
О, ела душа научи се
какъ се вѣрва и звѣри!

Тъга.

Натрупахъ се сгърчь мозезно облакъ,
тамъ до кръгозоръ на скала висока,
надъ морската пучина дълбока,

инв. № ~~40~~ 142